

- 1 Prin sentința penală din data de 1 mai 2014, definitivă prin neapelare la 20 mai 2014, s-a dispus amânarea aplicării pedepsei de 2 ani închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prev. de art. 228 alin. 1 – art. 229 alin. 1 lit. b C. pen, faptă comisă la 20 februarie 2014. Ulterior, se constată că la data de 15 februarie 2014, inculpatul fusese condamnat definitiv la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. 1 C. pen., pedeapsă de la executarea căreia s-a sustras.

În cauză, urmează a se dispune:

- A. Anularea amânării aplicării pedepsei și aplicarea dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, conform dispozițiilor art. 39 C. pen.;
- B. Anularea amânării aplicării pedepsei și aplicarea dispozițiilor referitoare la recidivă, conform dispozițiilor art. 43 C. pen.;
- C. Anularea amânării aplicării pedepsei și aplicarea dispozițiilor referitoare la pluralitatea intermediară, conform dispozițiilor art. 44 C. pen.

Răspuns: C

- 2 La data de 12 februarie 2014, partea vătămată AB s-a prezentat la sediul organului de poliție, unde fusese anterior citată pentru a fi audiată în calitate de martor. La audierea sa au luat parte polițiștii CD și EF, cărora cauza le fusese repartizată spre soluționare. Nemulțumiți de atitudinea martorului AB, CD și EF au insistat ca acesta să spună adevărul despre aspectele de care acesta luase cunoștință nemijlocit. La un moment dat, enervat de faptul că acesta nu dorea să dea declarații, CD a început să-l lovească pe AB, provocându-i leziuni care au necesitat pentru vindecare un număr de 10 zile de îngrijiri medicale. În acest timp, EF a continuat să-i solicite martorului să spună adevărul.

Fapta săvârșită de CD:

- A. Întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 296 alin. (2) C. pen.;
- B. Întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 280 alin. (1) C. pen.;
- C. Întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 297 alin. (1) C. pen.

Răspuns: A

- 3 La data de 25 mai 2014, instanța a dispus condamnarea inculpatului AB pentru infracțiunea de furt calificat, prev. de art. 228 alin. 1 - art. 229 alin. 1 lit. b, cu aplic. art. 77 lit. a C. pen., săvârșită la data de 5 februarie 2014, la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare, cu aplicarea art. 91 Cod penal, stabilind termen de supraveghere de 2 ani. Inculpatului i-au fost interzise drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. m și n Cod penal, cu titlu de pedeapsă complementară, pe o durată de 2 ani de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Hotărârea instanței este:

- A. Nelegală, întrucât pedeapsa complementară nu putea fi aplicată;
- B. Legală;
- C. Nelegală, întrucât pedeapsa complementară trebuia aplicată de la expirarea termenului de supraveghere.

Răspuns: B

- 4 Instanța de fond a reținut că în dimineața zilei de 17 martie 2014, în jurul orelor 4:45, trenul rapid care circula pe ruta Sofia - Ruse - București a oprit în stația Giurgiu - Nord. Cu ocazia controlului vamal efectuat, inculpatul T.G. a încercat să forțeze dispozitivul instalat și să coboare din tren, motivând că dorește să ia un taxi până la București. Fiind imobilizat și percheziționat corporal în prezența martorilor-asistenți, asupra inculpatului T.G. s-a găsit în partea dorsală, prins de cureaua pantalonilor, un pachet de formă dreptunghiulară, de forma unei cărămizi, ce conținea o substanță pulverulentă. Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică din 17 martie 2014, pachetul conținea cantitatea de 500,82 g heroină în amestec cu cofeină și paracetamol.

Fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii/infracțiunilor prev. de:

- A. Art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000 și art. 3 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000;
- B. Art. 3 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000;
- C. Art. 32 C. pen. rap. la art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000 și art. 3 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000.

Răspuns: A

- 5 Consiliul Local al comunei L. a cerut Guvernului României, în cadrul proiectului X, o finanțare nerambursabilă din fonduri publice pentru reabilitarea drumului comunal nr. 159 L. - T. pentru lungimea de 12,00 km. La 5 martie 2014 s-a încheiat contractul de finanțare a proiectului, Guvernul, prin Agenția AG, obligându-se să acorde finanțare nerambursabilă de 2.500.000 lei reprezentând 100% din valoarea eligibilă a proiectului.

Inculpatul C.A., primarul comunei L., responsabil legal al proiectului, în vederea încheierii contractului de finanțare, a anexat la cererea depusă la data de 5 februarie 2014, documente false (centralizatoare financiare cuprinzând categorii de lucrări, materiale, devize amenajări necesare drumului, oferta de preț făcută de societatea comercială C.) ascunzând astfel situații care, dacă ar fi fost cunoscute de autoritatea contractantă, ar fi condus la refuzul acordării finanțării, obținând, pe nedrept, din fonduri publice, suma de 2.500.000 lei.

Fapta inculpatului C.A. întrunește elementele constitutive ale:

- A. Infracțiunilor prev. de art. 306 alin. 1 C. pen. rap. la art. 309 C. pen., art. 244 alin. 1 și 2 C. pen. și art. 323 C. pen.
- B. Infracțiunilor prev. de art. 306 alin. 1 C. pen. rap. la art. 309 C. pen. și art. 244 alin. 1 și 2 C. pen.;
- C. Infracțiunii prev. de art. 306 alin. 1 rap. la art. 309 C. pen.

Răspuns: C

- 6 Tribunalul B., Secția penală, în baza art. 32 raportat la art. 188 și art. 189 alin. (1) lit. a) C. pen., l-a condamnat pe inculpatul G.R. pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor calificat. În baza art. 342 alin. 1 C. pen., l-a condamnat pe același inculpat pentru infracțiunea de deținere fără drept a armelor militare și muniției și, în baza art. 253 alin. (1) din același cod, pentru săvârșirea infracțiunii de distrugere.

În fapt s-a reținut că, pe fondul unor conflicte mai vechi, inculpatul G.R. s-a înarmat și a urmărit în trafic autoturismul condus de către partea vătămată B.F., a coborât geamul portierei dreapta față și, în timpul manevrei de depășire, a tras mai multe focuri cu pistolul B. Un glonț a pătruns prin geamul portierei stânga spate, pe care l-a spart, a intrat prin partea superioară a scaunului din dreapta față, producând leziuni traumatice părții vătămate B.F. în zona scapulară și a umărului drept, precum și o plagă la nivelul bazinului.

Apoi, inculpatul G.R. și-a continuat deplasarea cu mare viteză, iar organele de poliție l-au oprit pe inculpat în trafic, pe raza comunei S., fiind găsite în autoturismul pe care-l conducea două pistoale, unul marca B. de calibru 9 mm, iar celălalt marca T. de calibru 7,62 mm pe podeaua din partea dreaptă față, pentru niciunul nedeținând autorizație.

Alături de condamnarea inculpatului G.R., instanța trebuia să dispună și:

- A. Confiscarea armelor în temeiul art. 112 alin. 1 lit. b C. pen.;
- B. Confiscarea armei marca B. în temeiul art. 112 alin. 1 lit. b C. pen. și a armei marca T. în temeiul art. 112 alin. 1 lit. f din același cod;
- C. Confiscarea armei marca B. în temeiul art. 112 alin. 1 lit. b C. pen., a armei marca T. în temeiul art. 112 alin. 1 lit. f C. pen. și a autoturismului condus de către inculpat în temeiul art. 112 alin. 1 lit. b C. pen.

Răspuns: B

- 7 Inculpatul A a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri de mare risc, prev. de art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, reținându-se în fapt că la data de 5 februarie 2014, a fost surprins în flagrant, în timp ce vindea cantitatea de 2 grame heroină martorului denunțator D. În cursul urmăririi penale, inculpatul A a denunțat și facilitat tragerea la răspundere penală a numitului E, care a fost arestat preventiv sub aspectul infracțiunii de trafic de droguri de mare risc, prev. de art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000.

Din fișa de cazier judiciar rezultă că inculpatul A a fost condamnat anterior la pedeapsa de 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prev. de art. 208 alin. 1 – art. 209 alin. 1 lit. g C. pen. anterior, pedeapsă ce a fost executată între 10 noiembrie 2010 – 30 august 2012, când a fost liberat condiționat.

Apreciind că în cauză este incidentă și circumstanța atenuantă prev. de art. 75 alin. 2 lit. b C. pen., instanța poate aplica o pedeapsă:

- A. De maxim 8 ani închisoare;
- B. De minim 1 an și 8 luni închisoare;
- C. De maxim 4 ani închisoare.

Răspuns: A

- 8 La data de 10 februarie 2014, în jurul orei 21,00, AB și CD s-au deplasat la un magazin alimentar, cu intenția de a sustrage bunuri. În timp ce AB asigura paza, CD a pătruns în interiorul magazinului prin forțarea ușii din spate. În timp ce încerca să identifice bunuri de mai mare valoare pe care să le sustragă, CD a fost surprins de unul din angajații magazinului, care rămăsese să doarmă într-una din încăperile anexă, moment în care CD l-a lovit, pentru a-și asigura scăparea. Ajuns în afara magazinului, CD i-a spus lui AB că nu a putut sustrage bunuri, deoarece a fost surprins de angajatul magazinului, pe care a trebuit să-l lovească.

Faptele săvârșite de AB și CD întrunesc elementele constitutive ale:

- A. Unei infracțiuni prevăzute de 32 rap. la art. 233 - art. 234 alin. (1) lit. d C. pen. pentru inculpatul CD și ale unei infracțiuni prevăzute de art. 48, rap. la art. 32 rap. la art. 234 alin. (1) lit. d C. pen. pentru inculpatul AB;
- B. Unei infracțiuni prevăzute de 32 rap. la art. 233 - art. 234 alin. (1) lit. d și f C. pen. pentru inculpatul CD și ale unei infracțiuni prevăzute de art. 48, rap. la art. 32 rap. la art. 228 – art. 229 alin. (1) lit. b, d C. pen. pentru inculpatul AB;
- C. Unei infracțiuni prevăzute de 32 rap. la art. 233- art. 234 alin. (1) lit. d și f C. pen. pentru inculpatul CD și ale unei infracțiuni prevăzute de art. 48, rap. la art. 32 rap. la art. 228 – art. 229 alin. (1) lit. b, d, alin. (2) lit. b C. pen. pentru inculpatul AB.

Răspuns: C

- 9 La data 1 martie 2014, martorului denunțator i s-a înmănat de către lucrătorii de poliție suma de 200 lei, alcătuită din patru bancnote a 50 lei și, sub supravegherea acestora, s-a întâlnit cu inculpatul A.Ș., despre care existau date că era implicat în traficul de droguri.

Sub directa supraveghere a procurorului și a lucrătorilor de poliție, aceștia s-au deplasat cu un taxi în apropierea imobilului unde locuiește inculpatul E.M. Aici, inculpatul A.Ș. a intrat în locuința inculpatului E.M., unde a stat aproximativ 20 de minute.

După ce inculpatul A.Ș. a ieșit din locuință, împreună cu martorul denunțator s-a urcat într-un troleibuz, însă la a doua stație ambii au coborât și au fost imobilizați de către lucrătorii de poliție. Cu această ocazie, martorul denunțator a predat cele patru doze de heroină. Inculpatul A.Ș. a recunoscut că a luat de la inculpatul E.M. cele patru doze de heroină, pe care le-a remis martorului denunțator.

Fapta săvârșită de inculpatul A.Ș. întrunește elementele constitutive ale:

- A. Infracțiunii de trafic de droguri, prev. de art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000;
- B. Complicității la infracțiunea de trafic de droguri prev. de art. 48 rap. la art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr.143/2000;
- C. Infracțiunii de deținere de droguri, prev. de art. 4 alin.1 și 2 din Legea nr.143/2000.

Răspuns: A

- 10 Inculpata MI a fost condamnată anterior, prin sentința penală nr. 289/25.02.2006, definitivă prin neapelare la 15.04.2006, la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de pruncucidere prev. de art. 177 C. pen. anterior, în condițiile art. 86/1 C.pen. anterior, termenul de încercare fiind de 7 ani.

La data de 15 aprilie 2014, pe fondul unor relații tensionate cu vecina sa, victima VA, însărcinată în 8 luni, inculpata i-a aplicat o lovitură cu cuțitul în zona abdominală, ce a condus la decesul acesteia.

Fapta inculpatei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de:

- A. Art. 189 alin. 1 lit. e și g C. pen.;
- B. Art. 189 alin. 1 lit. g C.pen.;
- C. Art. 189 alin. 1 lit. g C.pen. cu aplicarea art. 41 C. pen.

Răspuns: B

- 11 Prin sentința penală nr.30 din 15.01.2007, pronunțată de Tribunalul X, inculpatul B.D a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare și un an pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a,b din Codul penal anterior pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 Cod penal anterior.

Curtea de Apel X a respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, prin decizia penală nr.270/20.03.2008.

Împotriva sentinței și deciziei, inculpatul a declarat recurs, iar la termenul din data de 2.09.2008 a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.185 din Legea nr.356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi și a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție sesizarea Curții Constituționale cu această excepție.

Înalta Curte de Casație și Justiție a admis cererea și a sesizat Curtea Constituțională, care prin decizia pronunțată:

- A. a respins excepția invocată, cu motivarea că prin abrogarea prev. art.385 ind.9 alin.1 pct.17 ind.1 din Codul de procedură penală anterior, nu se încalcă dispozițiile legii fundamentale și că dispoziția de abrogare este un drept exclusiv al legiuitorului
- B. a decis că dispozițiile legale abrogate sunt exceptate de la controlul de constituționalitate
- C. a admis excepția cu motivarea că abrogarea prin dispozițiile art.I pct.185 din Legea nr.356/2006 a prev. art.385 ind.9 alin.1 pct.17 ind.1 din Codul de procedură penală anterior contravine dispozițiilor art.20 și art.21 din Constituție

---

Răspuns: C

- 12 Condamnatul IC a formulat la data de 20 ianuarie 2014, cerere pentru întreruperea executării pedepsei de 5 ani închisoare aplicată de Judecătoria X pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal.

Cererea condamnatului, însoțită de o anchetă socială efectuată de autoritățile competente de la domiciliul său și de declarațiile a doi martori, autentificate la notar, a fost adresată judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul de deținere și a fost motivată pe dispozițiile art.455 alin.1 rap. la art.453 alin.1 lit. c Cod de procedură penală anterior, în sensul că familia sa trece prin perioade financiare foarte grele și are nevoie de sprijinul său.

Primul termen de judecată a fost fixat la data de 6 februarie 2014, când instanța de fond, în prezența condamnatului și a apărătorului ales, a pus în discuție admisibilitatea cererii, dar a dat cuvântul și pe fondul cauzei.

Soluția legală pe care instanța de fond o poate pronunța în cauză este:

- A. respinge cererea ca nefondată, întrucât din înscrisurile depuse la dosar nu rezultă existența unei împrejurări speciale, în sensul legii
- B. admite cererea și dispune întreruperea executării pedepsei pe o durată de 3 luni
- C. respinge cererea ca inadmisibilă

Răspuns: C

- 13 La data de 2.10.2013, Curtea de Apel X a admis cererea procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial X și în baza art.91 ind.1 coroborat cu art.91 ind.5 din Codul de procedură penală anterior, a dispus emiterea autorizațiilor de interceptare și înregistrare a convorbirilor și comunicărilor efectuate prin telefon de către numiții AD și VM, precum și emiterea autorizației de interceptare și înregistrare audio-video a discuțiilor purtate în mediul ambiental de către aceleași persoane. În motivarea încheierii, instanța a reținut că din actele dosarului rezultă date și indicii temeinice că numiții AD și VM, avocați în Baroul A, comit infracțiunea de trafic de influență, iar interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice, precum și a celor ambientale se impun pentru stabilirea situației de fapt, cei doi avocați convenind telefonic asupra locurilor de întâlnire, iar apoi, sub pretextul unei întâlniri profesionale în diferite restaurante din municipiul D, discută despre activitățile infracționale în care sunt implicați. Autorizațiile au fost emise pentru o perioadă de 30 de zile și ulterior au fost prelungite pentru câte 30 de zile prin încheierile din 30.10.2013, 29.11.2013 și 25.12.2013. La data de 01.02.2014, procurorul a examinat cauza și a dispus începerea urmăririi penale, după care s-a adresat judecătorului de drepturi și libertăți de la Curtea de Apel X, cu cerere pentru emiterea mandatelor de supraveghere tehnică a numiților AD și VM pentru o perioadă de 30 de zile, respectiv pentru interceptarea comunicațiilor și oricărui tip de comunicare la distanță realizate prin telefon de către susnumiți, precum și supravegherea audio-video a conversațiilor purtate de către cei doi avocați în Restaurantul N din municipiul D. Cererea procurorului a fost apreciată ca fiind întemeiată, a fost admisă prin încheiere de către judecătorul de drepturi și libertăți, care a emis de îndată mandatele de supraveghere tehnică, așa cum au fost solicitate, pentru o perioadă de 30 de zile, de la 01.02.2014 până la 02.03.2014. Încheierea judecătorului de drepturi și libertăți este:

- A. legală
- B. nelegală
- C. dată cu încălcarea competenței

Răspuns: A

- 14 Inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prev. de art.244 alin.2 Cod penal. În procedura de cameră preliminară nu au fost formulate cereri și nici nu au fost invocate excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Judecătorul de cameră preliminară, prin încheiere motivată, a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății. După audierea inculpatului, instanța de fond a admis cererea acestuia de judecare după procedura simplificată și, la același termen, a trecut la dezbaterile cauzei pe fond. După deliberare, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa închisorii în regim privativ de libertate. Sentința penală a fost apelată de inculpat cu motivarea că instanța de fond nu a verificat regularitatea actului de sesizare și nu i-a desemnat un apărător din oficiu, conform legii. Hotărârea instanței de control judiciar prin care a admis apelul pentru motivele invocate de inculpat și a trimis cauza spre rejudecare primei instanțe este:

- A. legală
- B. nelegală
- C. netemeinică

Răspuns: B

- 15 La data de 5 ianuarie 2014, procurorul de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X a solicitat arestarea preventivă, în lipsă, a inculpatului MM, împotriva căruia s-a pus în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea infracțiunii de conflict de interese, acesta fiind recidivist. Curtea de Apel X, prin încheiere din 5 ianuarie 2014, a dispus arestarea preventivă a inculpatului pentru o perioadă de 30 de zile, de la punerea în executare a mandatului de arestare preventivă emis. În cursul urmăririi penale, organele de poliție au procedat la arestarea persoanei arătate în mandat și au prezentat-o în aceeași zi, 4 aprilie 2014, la judecătorul care a dispus arestarea preventivă de la Curtea de Apel X pentru a fi audiată.

Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel X:

- A. procedează la audierea inculpatului și confirmă arestarea preventivă și a executării mandatului, sau, după caz, revocă arestarea preventivă sau o înlocuiește cu altă măsură preventivă
- B. procedează doar la audierea inculpatului, apoi trimite dosarul la instanța căreia îi va reveni competența să judece cauza în primă instanță pentru a confirma arestarea preventivă și executarea mandatului
- C. trimite dosarul la instanța căreia îi va reveni competența să judece cauza în primă instanță pentru confirmarea arestării preventive și executării mandatului ori, după caz, pentru revocarea arestării preventive sau înlocuirea acesteia cu altă măsură preventivă

Răspuns: C

- 16 Inculpatul G.N. a fost trimis în judecată în stare de arest preventiv, prin rechizitoriul întocmit de Parchetul de pe lângă Judecătoria F, la data de 13.05.2013, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prevăzută de art. 208 alin.1 rap. la art.209 alin.1 lit.g cu aplic. art.41 alin.2 și art.37 lit.b Cod penal anterior.

În esență, în actul de sesizare a instanței s-a reținut că în perioada 20-27.06.2012, în mod repetat, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale și pe timp de noapte, inculpatul G.N. a pătruns în locuința părții vătămate D.F. de unde a sustras bunuri în valoare de 5.000 lei.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei X la data de 14.05.2013 și a avut un prim termen de judecată la data de 25.06.2013 când instanța a admis cererea inculpatului și a înlocuit măsura arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi țara, cu instituirea în sarcina acestuia a obligațiilor prevăzute de art.145 ind.1 rap. la art.145 alin.1 ind.1 din Codul de procedură penală anterior.

Recursul declarat de procuror împotriva încheierii instanței de fond prin care s-a dispus înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi țara a fost respins ca nefondat prin decizia pronunțată de curtea de apel la data de 30.06.2013.

Prin sentința penală a Judecătoriei X, pronunțată la data de 5.01.2014, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare cu executare în regim de detenție și a menținut măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara.

Împotriva sentinței a declarat recurs inculpatul care a solicitat achitarea în conformitate cu dispozițiile art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.c din Codul de procedură penală anterior cu motivarea că nu el este autorul furtului, ci fratele său.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel B la data de 20.01.2014 și a avut un prim termen de judecată la data de 10.02.2014 când instanța a recalificat calea de atac formulată de către inculpat în apel și a pus în discuție probele solicitate de către acesta, le-a încuviințat și a acordat un nou termen în vederea administrării lor pentru data de 25.02.2014.

La termenul acordat, procurorul a solicitat instanței înlocuirea măsurii obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive a inculpatului întrucât în perioada 13 – 18.02.2014, acesta a încălcat cu rea credință obligațiile impuse, după cum rezultă din actele întocmite de către organul de poliție desemnat cu supravegherea.

Soluția legală pe care instanța o putea pronunța este:

- A. admiterea cererii și înlocuirea măsurii obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive a inculpatului
- B. respingerea cererii de înlocuire a măsurii obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive
- C. respingerea cererii de înlocuire a măsurii obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive ca inadmisibilă, cu motivarea că înlocuirea măsurii nu poate fi dispusă pentru prima dată în calea de atac a apelului

Răspuns: B

- 17 Inculpata C.D. a fost trimisă în judecată, în stare de libertate, prin rechizitoriul din data de 25.10.2013 întocmit de Parchetul de pe lângă Judecătoria X pentru infracțiunea de vătămare corporală prev. de art.181 din Codul penal anterior.

Prin sentința penală nr.5 din 29.01.2014, Judecătoria X a dispus condamnarea inculpatei la pedeapsa de 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală prev. de art.181 din Codul penal anterior.

În fapt s-a reținut că la data de 15.07.2013, a lovit partea vătămată cu pumnii cauzându-i leziuni corporale ce au necesitat pentru vindecare 22 de zile de îngrijiri medicale. Inculpata și partea vătămată au fost prezente la dezbaterile care au avut loc în data de 29.01.2014.

După data de 1.02.2014, calea de atac care putea fi exercitată și termenul legal de declarare a acesteia sunt:

- A. apel, în termen de 10 zile de la pronunțare
- B. recurs, în termen de 10 zile de la pronunțare
- C. apel, în termen de 10 zile de la comunicarea copiei minutei

---

Răspuns: A

- 18 Prin Ordonanța din data de 20.11.2013, procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul A a dispus, în conformitate cu dispozițiile art. 249 comb. cu art.11 pct.2 lit.b rap. la art.10 lit.d din Codul de procedură penală anterior, scoaterea de sub urmărire a invinuitului D.C. pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art.257 din Codul penal anterior, cu motivarea că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni sub aspectul laturii obiective.

Plângerea formulată de învinuit împotriva ordonanței procurorului, în conformitate cu dispozițiile art.278 din Codul de procedură penală anterior, a fost respinsă ca nefondată prin rezoluția Prim procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul A din data de 15.12. 2013.

Împotriva ordonanței de netrimite în judecată, în termen legal, petentul a formulat plângere la instanță în conformitate cu dispozițiile art.278 ind.1 din Codul de procedură penală anterior, solicitând, în esență, schimbarea temeiului legal în baza căruia s -a dispus scoaterea sa de sub urmărire penală, în sensul constatării incidenței dispozițiilor art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.a din Codul de procedură penală anterior, deoarece din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă că fapta nu există.

Plângerea a fost înregistrată pe rolul Tribunalului A la data de 15. 01. 2014 și a avut un prim termen de judecată la 18.02.2014.

În acest caz, instanța:

- A. va soluționa plângerea conform Codului de procedură penală anterior
- B. va trimite plângerea la judecătorul de cameră preliminară pentru soluționare în conformitate cu dispozițiile art.341 și urm. din Codul de procedură penală
- C. va trimite plângerea procurorului de la parchetul de pe lângă tribunal, cu solicitarea de a depune concluzii scrise cu privire la admisibilitatea și temeinicia acesteia

---

Răspuns: A

19 La data de 15.01.2010, AB, administratorul societății Dreams SA, ce avea ca obiect de activitate comercializarea substanțelor etnobotanice permise de lege, comandă unui partener din China o cantitate de 5 kg mefedronă, substanță introdusă în Tabelul I, Anexa la legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, prin OUG nr. 6/2010, publicată la 15.02.2010. Pachetul a ajuns în România la bordul unui avion în data de 01.02.2010, fiind înregistrat în magazia de import la data de 01.02.2010. Din înscrisurile de la dosar rezultă că la data de 18.02.2010, organul de urmărire penală (nu există informații cu privire la modalitatea de sesizare a organelor judiciare) dispune efectuarea unei constatări tehnico-stiințifice fizico-chimice asupra substanței pulverulente, probă ridicată în Vama Otopeni, în baza rezoluției de autorizare a reținerii corespondenței și a coletului poștal expediat către societatea lui AB. Raportul de constatare concluzionează că substanța analizată este mefedronă. La solicitarea organelor de poliție, lucrătoarea vamală CD îl contactează telefonic pe AB de trei ori în cursul zilei de 23.03.2010 și îi comunică faptul că are liber de vamă și este așteptat să ridice coletul, în caz contrar urmând a plăti taxa de depozitare. În cauză, la data de 24.03.2010, a fost efectuată o livrare supravegheată cu substituirea totală a drogurilor, autorizată de procuror. Lucrătorul vamal (agentul sub acoperire HM) i-a predat lui AB pachetul la vama Otopeni, după ce i-a dat acestuia asigurări cu privire la legalitatea operațiunii. Inculpatul a fost condamnat în baza rapoartelor agentului sub acoperire și a declarațiilor date de lucrătoarea vamală CD în cursul urmăririi penale, instanța respingând cererea inculpatului de administrare a altor mijloace de probă.

În raport de situația reținută:

- A. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va stabili că art. 6 a fost respectat întrucât instanța și-a bazat condamnarea pe sublinierea dificultăților în sarcina anchetatorilor în acest domeniu și a exclus posibilitatea provocării;
- B. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va stabili că art. 6 a fost respectat, întrucât în cauză nu a existat o provocare din partea agenților de poliție, iar inculpatul fusese anterior implicat în operațiuni cu substanțe etnobotanice;
- C. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va constata încălcarea art. 6 întrucât instanța internă și-a bazat condamnarea exclusiv pe probele obținute în cursul urmăririi penale și a respins cererea inculpatului de audiere a agentului sub acoperire și a lucrătorului vamal.

Răspuns: C

20 AB, cetățean român, este cercetat în Franța, în stare de libertate, pentru o infracțiune de omor săvârșită pe teritoriul acestui stat. La data de 02.02.2014, AB a părăsit teritoriul Franței și a revenit în România. La data de 05.02.2014, la solicitarea parchetului, instanța franceză competentă a emis mandat de arestare preventivă față de AB. La data de 25.02.2014, instanța franceză a emis mandat european de arestare privind pe cetățeanul AB și a sesizat instanța română pentru predarea acestuia.

În fața instanței române, AB a invocat faptul că mandatul european de arestare pentru efectuarea urmăririi penale a fost emis fără să fie citat și audiat în statul membru emitent, susținând că această încălcare constituie un motiv de refuz de executare a mandatului european de arestare.

Potrivit jurisprudenței CJUE, instanța română constată că apărarea invocată de AB:

- A. este întemeiată, întrucât instanța de emitere are obligația citării și audierii persoanei căutate în procedura emiterii mandatului european de arestare;
- B. este neîntemeiată, întrucât emiterea mandatului european de arestare emis în scopul urmăririi penale fără ca persoana căutată să fi fost citată și audiată de autoritățile judiciare emitente nu se numără printre motivele de neexecutare a unui asemenea mandat;
- C. este întemeiată, întrucât emiterea mandatului european în aceste condiții încalcă art. 47 și art. 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Răspuns: B